

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Garba Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Rostás Imre ügyvéd által képviselt alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. június 10. napján kelt 6.P.25.411/2007/8. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit azzal hagyja helyben, hogy az alperest a további jogsértéstől 2009. június 27. napjáig tiltja el.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000,- (Tizenötezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes felületkezeléssel és ahhoz szükséges gépek, berendezések és alapanyagok gyártásával és forgalmazásával foglalkozó társaság. A fémfelületek tisztításával kapcsolatos speciális területen 2002. évi megalakulása óta ismert szakcég.

Az alperes 2004. október 15-től állt munkaviszonyban a felperesnél projekt manager munkakörben, feladata a standard szemcseszóró berendezésekkel kapcsolatos feladatok elvégzése volt. Munkaköre révén hozzájutott a felperes üzleti partnereit nyilvántartó számítógépes adatbázishoz, belépését önálló jelszó biztosította.

Határozatlan idejű munkaszerződése 8. pontja szerint a munkavállaló titoktartásra kötelezett a cég adataira, működésére, munkákkal kapcsolatos valamennyi adatra, tényre és információra, illetve vevőkre és külföldi kapcsolatokra vonatkozóan. Munkaviszonyának megszűnését követő két évig hasonló tevékenységet folytató, illetve konkurens cégnél munkaviszonyt nem létesíthet, ellenkező esetben kártérítési kötelezettség terheli.

Az alperes kérésére a felperesnél fennálló munkaviszonyát a felek 2007. június 27-én közös megegyezéssel megszüntették.

Az alperes 2007. július 1-jén a perben nem álló K. Korlátolt Felelősségű Társaságnál helyezkedett el. Ez a cég 2007. július 1-től tevékenységét bővítve, új üzletágként kezdett foglalkozni nagyteljesítményű, szórókerekű szemcseszűrő gépek kereskedelmével, melynek keretében mint a szlovén S. D.o.o. társaság magyarországi képviselője, e szlovén cég által gyártott termékek forgalmazásával és szakszervizével lépett piacra. Az alperes üzletágvezető beosztásban dolgozik a K. Kft.-nél.

A K. Kft. 2007. július 5-én üzleti ajánlatot küldött az A. Zrt.-nek és a S.A. Zrt.-nek, majd július 13-án a G. Kft.-nek a S. cég által gyártott szemcseszűrő gépek, alkatrészek és segédanyagok forgalmazását, illetve szerviztevékenységét ajánlva. Az ajánlatokat a K. Kft. ügyvezetője mellett az alperes mint üzletágvezető is jegyezte. 2007. július és augusztus hónapokban további cégeket keresett meg az alperes hasonló üzleti ajánlattal. A megkeresett társaságokkal az alperes a felperesnél fennállt munkaviszonya idején is kapcsolatot tartott. Részükre a felperes alkalmazottjaként értékesítette ugyanezen szlovén cég termékeit. A szlovén céggel a felperesnek évekre visszanyúló kapcsolata volt, azonban elszámolási vita miatt ez a kapcsolat 2007. februárjában megszakadt.

A K. Kft. 2007. október 17-én új üzletága indításának ismertetésére egy ún. „szemcseszűrő napot” szervezett, melyen az alperes is részt vett a kft. üzletágvezetőjeként.

A felperes az eredetileg a Budapesti XX., XXI., és XXIII. Kerületi Bírósághoz 2007. augusztus 27. napján benyújtott és az eljárás során pontosított keresetében kérte, hogy az 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 86. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes a Tptv. 4. §-ába ütköző jogsértést követett el azzal a magatartásával, hogy a munkaszerződés 8. pontjában foglaltakat megsértette és a felperes üzleti titkait jogosulatlanul felhasználva üzleti kapcsolatot létesített a felperes üzleti partnereivel; jogsértést követett el azáltal is, hogy a munkaszerződés 8.c. pontjának megsértésével munkaviszonyt létesített a felperessel azonos tevékenységet folytató K. Kft.-nél, melynek keretében a felperesi társaság üzleti partnereinek kínált azonos jellegű szolgáltatást. Kérte, hogy a Tptv. 86. § (2) bekezdés b) pontja alapján kötelezze a bíróság az alperest a jogsértést abbahagyására és tiltsa el a további jogsértő magatartástól, így különösen a felperesi üzletkörbe tartozó ügyfelek üzleti célú látogatásától vagy bármely más versenytárs javára történő értékesítési tevékenységtől. Kötelezze továbbá a perköltség megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a speciális tevékenységgel foglalkozó felperes üzleti titkát képezi egyebek mellett az üzleti partnereinek listája. Üzleti titkának megőrzésére a

felperes a szükséges intézkedéseket megtette, mert az adatokat tartalmazó számítógépes adatbázishoz csak meghatározott munkavállalók férhettek hozzá, külön jelszó birtokában. Ilyen munkavállaló volt az alperes is. A vele kötött munkaszerződés 8.a. és 8.c. pontjaiban az alperes vállalta a titoktartási kötelezettség betartását, valamint azt, hogy a munkaviszony megszűnését követő két évig hasonló tevékenységet folytató cégnél nem létesít munkaviszonyt. A K. Kft. azt követően kezdett a felperessel azonos tevékenységet folytatni, hogy alkalmazta az alperest. Pár napon belül a felperes üzletfeleihez ajánlatot juttatott el, információi nyilvánvalóan az alperes révén voltak. Az alperes a felperes üzleti titkait jogosulatlanul felhasználta, és közölte a K. Kft.-vel. A Tptv. 4. § (3) bekezdés b) pontja alapján a munkaviszony bizalmi viszonynak tekintendő.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a jogvita nem tartozik a Tptv. hatálya alá, az munkaügyi jogvitának tekintendő figyelemmel arra, hogy az alperes mind a felperesnél, mind a K. Kft.-nél munkaviszonyban állt. A munkaszerződés vonatkozó kikötésének pedig a Munka Törvénykönyve 3. § (6) bekezdése szerinti ellentételezése nem történt meg.

A felperes keresete érdemben sem megalapozott, mert a K. Kft.-nél végzett munkája során nem használt fel olyan üzleti titkot, amely a felperesnél fennállott munkaviszonya során jutott a tudomására. Előadta, hogy azon a területen, amelyen az alperes is végzi a munkáját, jól behatárolható és mindenki által ismerhető vállalkozói kör tevékenykedik, olyan cégek, amelyek mind megrendelői, mind szállítói oldalról megkerülhetetlenek. Azt nem vitatta, hogy a felperesnél végzett munkaköréhez tartozott a gépek forgalmazása, valamint, hogy a K. Kft. egyik tevékenysége azonos a felperesi társaságéval. Állította azonban, hogy a szlovén cég küldte meg a K. Kft. részére azt a listát, amelyen azon magyarországi cégek szerepeltek, ahol a szlovén cég gépei megtalálhatók. Miután a felperes üzleti kapcsolata a szlovén társasággal már korábban megszűnt, ezért a felperest az alperes magatartásával összefüggésben kár nem érhet.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás keretében személyesen hallgatta meg az alperest, tanúként hallgatta ki a felperes ügyvezetőjét M.P-t, valamint D. Á-t, M. N-t és Z. L-t.

A 2008. június 10. napján kelt 6.P.25.411/2007/8. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes üzleti titok megsértését követte el a felperes sérelmére azzal a magatartásával, hogy a felperesnél tudomására jutott üzleti partnerek címét, tevékenységi körét felhasználta a K. Kft.-nél végzett munkájánál. A bíróság eltiltotta az alperest a további jogsértéstől. Kötelezte, hogy fizessen meg 15 napon belül 10.000,- Ft perköltséget a felperesnek, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperesnél üzleti titoknak minősült az alperes által a munkaviszonya során tudomására jutott vevőkörrel kapcsolatos adat. A felperes a Tptv. 4. § (3) bekezdésében megjelölt, az üzleti titok titokban tartásához szükséges intézkedéseket megtette, mert az alperessel kötött szerződésben azt kikötötte, és a számítógépes rendszeréhez való hozzáférést

korlátozta. Az alperes a munkaszerződést aláírta, a számítógépes rendszerhez kóddal rendelkezett.

Annak vizsgálata során, hogy sor került-e az alperes részéről az üzleti titok jogosulatlan felhasználására, értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a K. Kft. azt követően kezdett a felperessel azonos tevékenységbe, hogy az alperes nála munkaviszonyt létesített. Pár napra rá megkereste azokat az ügyfeleket, akiket az alperes korábban a felperesnél dolgozva ismert meg. Mindebből következik, hogy a K. Kft.-nél új területnek és új tevékenységnek számító szemcseszórással kapcsolatban előnyt jelentett az alperes azon ismerete, amely a korábbi munkahelyéről származott arra is figyelemmel, hogy a megkeresésekben megjelölt gazdasági társaságok vonatkozásában ismerte a kapcsolattartó személyeket is. Ez kitűnik abból, hogy azon feltüntetésre kerültek az ügyvezetők nevei. Nem fogadta el az elsőfokú bíróság az alperes azon védekezését, hogy a jól behatárolható ügyfélkörre figyelemmel köztudott ezen speciális tevékenységben résztvevők neve. Ez a védekezés csak akkor lenne elfogadható, ha olyan társaságnál helyezkedett volna el az alperes, ahol már ezt megelőzően is végezték ezt a tevékenységet. Nem tulajdonított az elsőfokú bíróság jelentőséget annak az alperesi érvelésnek sem, hogy a szlovén cég küldte meg a magyarországi cégek listáját a K. Kft.-nek. Azt az alperes maga sem állította, hogy minden olyan ügyfél szerepelt ezen a listán, akiket az új gazdasági társaság nevében az alperes megkeresett. Azt szintén nem vitatta az alperes, hogy hozzáfért a felperes számítógépes rendszeréhez, ismert volt számára a felperesi ügyfélkör és a velük kapcsolatos adatok is, hiszen maga is eljárta a szerződések megkötésében éppen a szlovén cég gépeinek értékesítésében. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy nem egyeztethető össze az elvárható magatartásformákkal az alperes azon eljárása, hogy ugyanazon vevők részére küldött üzletágvezetőként aláírva üzleti ajánlatot tartalmazó levelet, akikkel korábban a felperesnél fennálló munkaviszonya idején tárgyalt vagy kötött szerződést. A jogsértés elkövetése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy ténylegesen sor került-e szerződéskötésre ezen cégek és a K. Kft. között, mivel az üzleti titoksértés megállapításához nem szükséges az eredmény bekövetkezése.

Abban a részében nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság a keresetet, hogy az alperes az üzleti kapcsolat létesítésével is megvalósított volna tisztességtelen piaci magatartást tekintettel arra, hogy az üzleti kapcsolatot nem az alperes, hanem a K. Kft. létesítette. Végül kifejtette, hogy jelen perben az nem volt vizsgálható, hogy a munkaszerződés titokvédelmi kikötésével kapcsolatban kapott-e ellentételezést az alperes, mert ez valóban munkaügyi vitának minősül.

Mindezekre tekintettel megállapította az elsőfokú bíróság az alperesi jogsértést és eltiltotta a további jogsértéstől, ezt meghaladóan pedig a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte, a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése érdekében.

Másodlagosan az ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte, míg harmadlagos kereseti kérelmében az ítélet részbeni megváltoztatásával, illetve kiegészítésével azt kérte,

hogy az elsőfokú ítéletben határozatlan időre előírt eltiltás határidejét határozza meg a másodfokú bíróság akként, hogy az eltiltás legfeljebb csak a felek közti munkaviszony megszűnésétől számított két évre, azaz 2009. június 27-ig tartó határozott időre vonatkozzék.

Fellebbezése indoklására határidő engedélyezését kérte, annak indokait azonban utóbb nem terjesztette elő.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, érdemben annak helytálló indokaira hivatkozással.

Fenntartotta az elsőfokú eljárásban képviselt álláspontját, amely szerint az alperes azáltal követte el a jogsértést, hogy a K. Kft.-nél munkaviszonyt létesített, és létrehozott egy olyan üzletágot, melynek tevékenységét korábban a felperesnél végezte. Ennek kapcsán felkereste a felperesnél megismert üzleti kapcsolatokat és korábbi szállítójával szerződést kötött ugyanolyan tevékenységre, mint amilyen a felperes végez.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján. Fellebbezés hiányában ezért nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát a keresetet elutasító rendelkezés.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezés érdemben nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és érdemben helytálló jogi következtetéssel állapította meg az alperes Tptv. 4. §-ába ütköző tisztességtelen piaci magatartását.

Rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az alperes az első- és másodlagos fellebbezési kérelmeinek alátámasztására lényegében tényelőadást sem tett. Az elsőfokú eljárásban további bizonyítási indítványa nem volt, a másodfokú tárgyaláson előterjesztett tanúbizonyítási indítványa kapcsán pedig nem valószínűsítette a Pp. 235. § (1) bekezdésében megkívánt módon, hogy a tanúval igazolni kívánt tényelőadás az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a tudomására. Egyebekben a tanú alperes által előadott ismerete bizonyítottsága esetén sem lenne alkalmas az alperesre kedvezőbb döntés meghozatalára.

Megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az általa kellő terjedelemben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, kellően megindokolva hozta meg a döntését, ezért a másodfokú bíróság az első- és másodlagos fellebbezési kérelmek teljesítésére nem látott alapot.

Érdemben a harmadlagos, a munkaszerződés 8. pontjára alapított fellebbezési kérelmet vizsgálhatta a másodfokú bíróság, melyet az alábbiak szerint talált megalapozottnak.

A munkaszerződés 8.c. pontja kétéves időtartamra vonatkozóan írta elő, hogy az alperes konkurens cégnél nem létesíthet munkaviszonyt.

E rendelkezés nyilvánvaló célja, hogy a felperesnél fennállt munkaviszony révén megszerzett, a vevőkörre vonatkozó aktuális ismeretek birtokában a volt munkavállaló ezen adatok jogosulatlan felhasználásával a felperesnek ne okozzon anyagi és erkölcsi kárt, illetve, hogy a másik oldal ne jusson jogosulatlan előnyhöz. A fenti időtartam elteltével az ismeretek aktualitása is idejétmúlttá válik, ugyanakkor az ilyen szakirányú képzettséggel rendelkező alperes határozatlan idejű eltiltása lényegében szakmája gyakorlásától szintén indokolatlan lenne.

Mindezekre tekintette a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján azzal hagyta helyben, hogy az eltiltás időtartamát a munkaszerződés 8. pontjának figyelembevételével 2009. június 27. napjáig bezárólag határozta meg a Tpvt. 86. § (2) bekezdés b) pontjának megfelelő alkalmazásával.

A fellebbezés érdemben nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költségének a megfizetésére. Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy a felperes jogi képviselője afa fizetésére nem köteles, ezért az összeg általános forgalmi adót nem tartalmaz.

Budapest, 2009. év március hó 26. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő